

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Quam dispositionem Confessor advertere debet in Pœnitente antequam
absolvat, Cap. 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

*In suar. &
alio loc.
cit.*

re omnino debet. / Ratio est quia si taceret, illud silentium esset erroris approbatio, id quod nunquam licet.

¶ Petes quid faciet Confessor, quando nescit, vel dubitat an sua admonitio profutura sit pœnitenti, an damnum allatura; Respondeo, tunc est comparanda utilitas, quæ sub dubio illo speratur, & damnum quod sub dubio timetur: atque illud sine scrupulo fiat, quod magis præponderare in Domino judicabitur.

C A P V T V.

Quam dispositionem confessor advertere in pœnitente debet antequam absolvat.

¶ Quantum hic facit ad nostrum institutum, duplex dispositio est consideranda; altera complectitur actum fidei perat-

pernecessarium in pœnitente,
altera dolorem debitum de pec-
catis.

§. 1.

*De actu Fidei necessario ante
quam quis absol-
vatur.*

ID persæpe angit Confessa-
rios rusticorum, puerorum-
que peccata excipientes. Pro
praxi **S**tamen facilitate adnota-
ndum est, aliud esse, quod neces-
sariò requiritur, antequam con-
feratur ad justificationem acqui-
rendam absolutio : & hoc est
pœnitentem credere ea, quæ
sunt de necessitate salutis; aliud
esse quod requiritur ex alio ca-
pite, nempe ratione præcepti,
quo quilibet Christianus obli-
gatur scire, quæ ad Religionem
quam profitetur, pertinent. De
utroque agemus quamvis pro-
priè

priè de priore agere ad nos dumtaxat spectet.

2 Quoad primum igitur caput solum videndum nobis est, quidnam credere sit de necessitate salutis; id enim solum erit necessarium exposcere ante absolutionem à pœnitente. De quo tamen sic dilucidè habet Sanctus

a Sanc. 2. in Dec. c. 3. n. 23. in fine.

chez *a* in rigore non tenetur Confessarius Pœnitentem instruere, procurando; ut tunc addiscat quæ credenda sunt; sed satisfaciet proponendo illi, & explicando duo mysteria, Trinitatis, & Incarnationis, ut ea explicite credat, & inducendo ad negligentiam dolorem, & emendatæ propositum (si quæ in hoc fuit.) Hæc ille.

b V. Sanc. ib. in fine n. 18 & n. 24. lege itē Arag. apud eūd. Sanchez ibid c. 1.

3 Tria hic insuper advertenda Primò in bene moratis, vel confiteri solitis, supponi posse semel hæc mysteria credidisse, semel, inquam, nam ex necessitate medi, semel sufficit. *b Sanchez*

cundo rectè paulò ante dictum esse (si quæ negligentia fuit) nam communiter puto vix, præfertim mortaliter gravem, adfuisse. Nam vel sunt pœnitentes ex urbanis, & cultis; & supponuntur scire; vel ex rudibus, seu pueris, & supponuntur inculpabiliter non advertere ad tale onus.

4 Terriò ab aliquibus à hanc necessitatem salutis multò benignius explicari. Instar omnium sit Emmanuel Sà, e qui sic habet. Necessè esse explicitè credere fidei mysteria, quæ publicè in Ecclesia celebrantur; sentiunt multi cum D. Thoma; alii excusari multos ignorantia, præfertim cum deest, qui doceat. f

5 Quoad alterum caput communior sententia est, quemlibet Christianum teneri scire, & credere, saltem quoad substantiam, omnes Articulos Symboli Apostolici

c Azor, & Vas apud eūd. Sanc. ibid n. 20 dTurrian. de fid. d. 17 du. 4. cit. Vasq. Sà mox cit.

Con de fid. d 14 du. 9 n. 163.

Vide etiã Dian. p. 3. tr. 5. ref.

46. & 48 eSà Verb. fides.

f Leg Tur. d 28 du. 2. & Valent.

q. 2. p. 4. assert 2. & Sanch.

loco supra citato.

stolici (excipe communionem
Sanctorum, quæ intellectu diffi-
cilis est, etiam pro doctis) Addi-
tur etiam eodem modo Sacra-
mentum Baptismi, Pœnitentiæ,
& Eucharistiæ, itemque Deca-
logum: Ratio est quia quilibet
tenetur ea scire, quæ pertinent
ad suum statum, & officium.

*g Samb.
sb n. 16.*

h Ib. n. 20

6 Dixi quoad substantiam, ut
significarem necesse non esse g
memoriter ea callere; siquidem
satis est ea, quoad res ipsas scire;
præsertim rusticis, & rudibus,
qui sine dubio, propter imporea-
tiam, excusandi sunt. *h*

§. II.

*De Dispositione Pœnitentis quæ
ad dolorem antequam
absolvatur.*

7 **D**E dispositione doloris,
& propositi ante abso-
lutionem in Pœnitente requis-

ra, multa diximus toto ferè li-
bro primo: quare si ris pauca su-
persunt ad tenda.

8 Primò præsumitur dolor, &
propositum, quando in Confes-
sione ipsa signa doloris appa-
rent. a Imò ipsa accusatio pec-
carorum seriò facta, præsertim
in bene moratis b est sufficiens
signum doloris; multo magis si
pœnitens dicat se dolere.

a De Lugo

de

pœn. sec. 20

§ 2

b Fill de

Sac. pœn.

in instru-

Et on brev.

c 2 art. 30

9 Secundò rudiores excitari
di sunt ad dolorem, qui non sa-
tis advertere ad ejus necessita-
tem solent

10 De Confessionibus præ-
teritis factis à Pœnitente. nisi
clare contrarium constet, sup-
ponendum regulariter adfuisse
dolorem, confessariumque suum
monus obivisse.

c De Lugo

est. absid.

CA: